A°. 1843. N°. 16.

ZATURDAG, 25 FEBRUARIJ.

SURINAAMSCHE COURANT.

PARAMARIBO.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, den 21 Februarij 1843.

(6464) CHARLES SPANOGHE, heeft op heden aanteekening gedaan van zijn voorgenomen vertrek uit deze Kolonie.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

ADVERTENTIEN.

Op last van den Heer Gouverneur Generaal, wordt kennelijk gemaakt, dat de levering der navolgende, gedurende het Jaar 1843 voor 's Gouvernementsdienst benoodigde *ARTIKELEN*, door diverse Ingezetenen is aangenomen, voor de daarbij vermelde prijzen, als:

Roodewijn. . . .	*f* 0,64	per flesch.
Rhijnwijn. . . .	» 1,55	» »
Boter	» 0,83	pond »
Broodsuiker. . .	» 0,50	» »
Bruine Suiker . .	» 0.10.	» »
Groene Thee . .	» 3,40	» »
Zwarte dito. . .	» 3 20	» »
Versch Vleesch. .	» 0 50	» »
Dram	» 0 11½	» pint.
Voorloop. . . .	» 4,50	» pul van 18 pinten.
Banannen. . . .	» 0,37½	» Bos, voor het fort Zeelandia en fort Nieuw Amsterdam.
Idem	» 0,35	» Bos, voor de Grond Boniface.
Idem	» 0,30	» Bos voor de Posten aan de rivier Saramacca.
Koorn (gepeld) in Blomvaten .	» 8,00	» vat; — en
Brandhout . . .	» 5 19	» vaam.

Paramaribo, den 22 Februarij 1843.

De Administrateur van Financien,
CH. LEERS.

Particuliere West-Indische Bank.

De HOOFDDIRECTIE DER PARTICULIERE WEST-INDISCHE BANK,

In aanmerking nemende dat, sedert eenigen tijd, nagemaakte biljetten van de kalibers van *VIJFTIG- en VIJF EN TWINTIG* CENTEN in omloop zijn gebragt;

Overwegende dat, in weerwil van alle aangewende pogingen, het tot nog toe de Policie niet heeft mogen gelukken, den schuldige aan deze, voor de geheele bevolking dezer Kolonie, zoo gevaarlijke misdaad op te sporen;

Heeft, besloten PRÆMIEN uit te looven, ten einde, zoo mogelijk, door middel daarvan, het gewenschte doel te bereiken, en mitsdien te bepalen:

a. Eene PRÆMIE van *HONDERD EN VIJFTIG* GULDEN, ten behoeve van den genen, die zoodanige aanwijzing zal opleveren, waardoor de Policie in de gelegenheid zal kunnen worden gesteld, op het spoor van den dader of de daders te geraken, en

b. Een PRÆMIE van *TWEE HONDERD* GULDEN, ten behoeve van den genen, die ONMIDDELIJK den dader of de daders zal aanwijzen, met dat gevolg dat dezelve van de misdaad overtuigd worde.

De Hoofddirectie vertrouwt, dat, nademaal het algemeen er het hoogste belang bij heeft, dat de schuldige ten deze bekend en vervolgens gestraft worde, — deze hare poging niet vruchteloos zal blijven: — Zullende de naam des genen, dien eene der præmien ten deel moge vallen, des verkiezende, geheim worden gehouden.

Paramaribo, den 24 Februarij 1843.

Namens de Hoofddirectie der Particuliere West-Indische Bank,

De Secretaris bij dezelve,
N. G. VLIER.

De HOOFDDIRECTIE DER PARTICULIERE WEST-INDISCHE BANK ontwaar geworden zijnde, dat er zeer veel misbruik wordt gemaakt van de toelating, om *oude Biljetten* der Bank, tegens *nieuwe* intewisselen, daar dikwijls *oude Biljetten* zijn ingeruild, waarvan vermoedelijk een gedeelte *opzettelijk* is afgescheurd, met het oogmerk om daarvan wederom gebruik te maken, en alzoo van *drie* Biljetten, het genot van *vier* te erlangen, brengt deze ter kennis van het algemeen, dat er, in het vervolg, bij de Bank geene Biljetten ter inwisseling of inruiling zullen worden aangenomen, *waaraan eenig gedeelte ontbreekt.*

Paramaribo, den 24 Februarij 1843.

Namens de Hoofddirectie der Particuliere West-Indische Bank,

De Secretaris bij dezelve,
N. G. VLIER.

(6470) Op autorisatie van het Collegie van Commissarissen voor het Departement der *Onbeheerde Boedels*, zullen fungerende CURATORS, bij publieke inschrijving verkoopen:

18000 ℔ heele } Koffij,
3000 » gebroken }

van de Plantaadje *Mijn Vermaak*; aankomende den Boedel F. BEUDEKER.

De inschrijvings-billetten zullen ter Gouvernements Secretarij worden aangenomen tot Donderdag den 2den Maart e. k., des voormiddags ten 10 ure.

De Kooper of Koopers zal of zullen voor iedere ledige Zak *f* 1-00 moeten betalen.

Paramaribo, den 24 Februarij 1843.

De Secretaris bij het Collegie voornoemd,
F. C. COBLIJN.

Pronuntiatie van Dictums

bij het Collegie van Commissarissen voor het Departement der *Onbeheerde Boedels*, op HEDEN, des voormiddags ten negen ure, van de Boedels: LAMBERTUS BUIJGERS, JOHAN GODFRIED KRIEGER, NICOLAAS PETRUS MATTHIJS en A. C. MULLER Wed. P. MEIJNE.

Paramaribo, den 25 Februarij 1843.

De Secretaris van het Collegie voornoemd,
F. C. COBLIJN.

L. J. MARCUS

heeft de Eer te berigten, dat zijne

KANTOORBOEKWINKEL

steeds genoegzaam voorzien is, van alle soorten *SCHRIJF- en POSTPAPIER, SCHRIJFBOEKEN* en alle *formaten* en *modellen*, *gelijnd* en *ongelijnd*; alles tot de gewone Prijzen te bekomen.

De **LEES-BIBLIOTHEEK** zal eerstdaags aanmerkelijk worden vermeerderd. (6444)

Beste GENUA OLIE à *f* 1-50

per Wijnflesch, bij (6443)

JOHs. ABRAHAMSZ.

Continuatie der VENDU

van WINKELWAREN, GEREEDSCHAPPEN en PLANTAADJE BENOODIGDHEDEN op *WOENSDAG* den 1sten Maart, des namiddags ten *vier* uren, ten huize van den ondergeteekenden. — Zijnde de GOEDEREN van *heden* af te bezigtigen. (6445)

Paramaribo, den 25 February 1843.

S. WITTEBING.

(6406) De Vendumeester M. A. KEIJSER, zal Maandag den 27sten dezer, des morgens 9 uren, verkoopen: BAKKELJAAUW, andere PROVISIEN en STUKGOEDEREN.

Almede:

Een partij *SCHAPEN* en *VARKENS*, en *een RIJPAARD*, aankomende den Boedel wijlen den Heer DENEAU.

Voorts:

De Slaven *Frederika*, *Anaatje*, *Johanna*, *Winst*, *Barend*, *Frederica*, *Louisa*, *Maria* en *Sancoussis*.

Scheepstijdingen.

UITGEKLAARD.

Den 24sten dezer, de Zweedsche Sloep Eduard, Kapt. T. M. Denrey, naar St. Eustatius.

Mengelingen.

DE LOUIS D'OR.

(Fragment.)

Op zekeren dag werden wij, na een vrij langen togt, door zulk een hevig onweder op ongeveer twee mijlen afstands van Lan-

deck overvallen, dat ik den postiljon last gaf om stil te houden. Mijn bediende sprong van het rijtuig en schelde aan een ijzeren hek aan, dat langs eene lange laan naar een kasteel leidde, hetwelk uiterlijk, als gebouw veel voorkomen had, doch welks vervallen toegangen de zorgeloosheid des eigenaars, die het zeker niet bewoonde scheen aan te kondigen. De kanten van die groote laan waren zoodanig met doornstruiken begroeid, dat er maar ter naauwernood plaats genoeg voor ons rijtuig over was om er doorheen te komen. Mijn knecht had het hek open gevonden; hij had het slechts behoeven open te duwen en wij waren daarop naar binnen gereden, in de overtuiging dat wij op het kasteel niets als een huisbewaarder zouden vinden, bij wien wij zouden kunnen schuilen en ons bij het vuur verwarmen. Aldus kwamen wij voor het kasteel aan, waar een knecht ons zeide dat de Heer de P. te huis was. Wij lieten hem om verschooning vragen voor onze vrijmoedigheid en hem vergunning verzoeken om onder zijn dak den afloop van het weder af te wachten. De Heer de P. liet ons antwoorden dat zijn huis geheel tot onze dienst was; en daar het elf ure was en hij gewoonlijk ten twaalf ure het middagmaal nam, liet hij ons aan zijne tafel noodigen. Wij hadden niet de minste reden om te weigeren; ja zelfs moet ik zeggen, dat wij ons over die uitnoodiging verheugden. Het voorkomen van dat kasteel had iets zoo treurigs en plegtstatigs, dat wij zeer verlangend waren er den eigenaar van te leeren kennen. De staat van verwaarloozing, waren wij dat trotsche verblijf zagen, zou ons aanvankelijk hebben kunnen doen denken, dat de Heer de P. een oude gierigaard was, die terugdeinsde op de gedachte om de geringste uitgaaf voor de noodzakelijkste herstellingen te doen, indien niet het aantal dienstboden, die het kasteel bewoonden, ons hadden doen begrijpen, dat een wezentlijke gierigaard zooveel nuttelooze monden niet zou hebben willen voeden. Wat in het bijzonder onze nieuwsgierigheid gaande maakte was het treurige voorkomen van al de bedienden; zij gingen ons met eene eerbiedige buiging, zonder spreken voorbij, en als wij hun het woord toevoegden, antwoordden zij met eene zachte stem en beangst gelaat, alsof het geluid hunner stemmen de steenen van het kasteel op hunne hoofden had moeten doen vallen. C., mijn reismakker, wiens luchtige aard in alles wat hij zag, stof tot scherts vond, hield staande dat wij in een rooversnest vervallen waren, en zeide mij dat hij niet aan het middagmaal zou aanzitten, dan met een pistool aan elken kant van zijn bord.

Ik antwoordde hem, dat indien wij ons inderdaad in een rooversnol bevonden men zeker het voornemen niet had ons om het leven te brengen; maar dat het waarschijnlijk was dat het eten, hetwelk men ons zou opdisschen, of de wijn dien wij zouden drinken, de eene of andere bedwelmende zelfstandigheid zou bevatten, die ons in een' diepen slaap zou dompelen, waarvan men gebruik zou maken om ons van het onze te berooven. Deze scherts bragt ons in eene vrolijke luim en wij waren druk bezig met elkander veel vermaak te voorspellen van hetgeen wij zien zouden, toen men ons kwam zeggen, dat de tafel gedekt was.

Twee zeer lange lakeijen gingen ons vooruit openden achtervolgens de deuren van eene lange reeks overheerlijke zalen, dienden ons bij het binnengaan die deuren telkens aan, alsof er zich menschen in die zalen bevonden hadden; en echter was er niemand in. Eindelijk kwamen wij in eene laatste zaal, waar wij een man vonden van ongeveer zeventig jaren. Zijne lange gestalte en deftig voorkomen zou eerbiedwaardig geweest zijn, zonder eene uitdrukking van onverbiddelijke hardvochtigheid en wreede minachting, die op zijn gelaat lag.

Hij ontving ons met de beschaafdste wellevendheid en wierp op C., die onder de schoone mannen kon geteld worden, een zeer weinig geruststellenden blik. Er lag in dien blik een haat en eene bedreiging, die met geene mogelijkheid te verklaren was, daar dezelve een man gold, wiens naam de Heer de P. niet eens kende en dien hij voor het eerst in zijn leven zag. Intusschen vroeg hij ons nieuwsberigten van het Hof; hij luisterde met aandacht naar hetgeen wij hem daarvan zeiden, doch zonder zijne gedachten met een enkel woord kenbaar te maken.

Na verloop van naauwelijks tien minuten, werden wij verzocht naar de etenszaal te komen. De Heer de P., die op twee lakkeijen steunde, sleepte zich meer derwaarts dan dat hij er heen ging. Er was prachtig opgedischt, en er was voor vier personen gedekt; doch wij waren nog slechts drie in getal. De Heer de P. wees ons onze plaatsen; in plaats van te gaan aanzitten; bleef hij voor zijnen stoel staan; wij deden hetzelfde, terwijl wij elkander verwonderd over dat vreemde ceremonieel aankeken en er in onzen geest den spot mede dreven.

Op dat oogenblik ging er eene deur open en er kwam eene vrouw in rouwgewaad binnen, mede voorafgegaan van twee lakkeijen en gevolgd van twee vrouwen. Nooit had eenig bovennatuurlijk verschijnsel beter in staat kunnen zijn, om de vrolijkheid van twee jonge wildzangen te stuiten, dan op het zien van die vrouw het geval was. Het was een gelaat van ivoor, omgeven van gitzwart en schitterend haar. Hare holle oogen hadden geene andere uitdrukking dan die van schuwheid, en, en overigens was er niet de minste gewaarwording op dat levenlooze wezen te lezen. Mevrouw de P. (want zij was de vrouw des huizes en men had haar bij het inkomen bij haren naam aangemeld) stapte regelregt naar hare plaats, en zich vervolgens eerst naar mij en toen naar mijn vriend keerende, groette zij ons elk met eene ligte buiging, daarop ging zij zitten. De Heer de P. volgde haar na, en wij eveneens. Al onze vrolijkheid was verdwenen, maar onze nieuwsgierigheid was in de hoogste mate opgewekt. C. trachtte een gesprek aan te knoopen, en hoewel daaraan eene algemeene wending latende, wendde hij zich herhaaldelijk tot Mevrouw de P.; doch zij sprak geen enkel woord en raakte aan niets. De Heer de P. was zoo op zijn gemak, alsof de vrouw die bij ons zat, een wezentlijk mechaniek beeld geweest ware. Wij verlangden zeer naar het einde van dien vreemden maaltijd: wij voelden ons onaangenaam te moede, en het was met vreugde dat wij het dessert zagen opbrengen: het was zeer overdadig, even als het vorige geregt, maar er was één schotel die in vreemdheid verre weg al het overige overtrof, dat wij tot op dat oogenblik gezien hadden. Het was een louis d'or, op een zilveren schotel geplaatst, dien men voor Mevrouw de P. zette. Onze nieuwsgierige blikken ondervroegen het gelaat van Mijnheer en Mevrouw de P., dat des grijsaards was even als wij het tot nu toe gezien hadden; dat van Mevrouw de P. bleef onveranderlijk. Toen de maaltijd was afgeloopen, stonden wij op en na ons in alle mogelijke gissingen over dit voorval verdiept te hebben, dachten wij er verder niet aan. Te Landeck, waar wij slechts doortrokken, hadden wij geen gelegenheid om het minste narigt in te winnen, en wij zetten onze reis naar Constance voort. Eenige maanden verliepen; op de partijen en feesten op welke wij genoodigd werden, was de geschiedenis van onzen maaltijd altijd het opmerkelijkst voorval in het verhaal onzer reis. Een ieder was verwonderd op die vreemde verschijning, en een ieder zocht eene waarschijnlijke uitlegging van hetgeen wij gezien hadden.

Op zekeren dag dat ik mij bij de Hertogin de B. bevond met den Markies de V., die uit Amerika was teruggekeerd, waar hij zich vijftien jaar had opgehouden, was ik mijn verhaal begonnen, zonder eenigen naam te noemen, en was ik tot aan de geschiedenis van de louis gekomen, zonder dat de Markies eenige aandacht leende aan hetgeen ik vertelde. Doch daar een der aanwezigen, die deze geschiedenis reeds kende, uitriep: »Die drommelsche louis is eene onverklaarbare zaak!" ontstelde de Heer de V. eensklaps en vroeg wat dat voor een louis was waarvan men sprak. Ik begon mijn verhaal van nieuws af aan, en toen ik aan het portret der sprakelooze dame en vervolgens aan de louis kwam, en eindelijk den naam van Mevrouw de P. noemde, werd de Markies zoo bleek als de burgvoogdes waarvan de rede was, en zoodra wij alleen waren, ondervroeg hij mij omtrent de juiste ligging van het kasteel en omtrent de middelen waardoor ik er mij den toegang toe had verschaft. Ik gaf hem al de inlichtingen die hij verlangde, en vervolgens meende ik mij te mogen veroorloven hem op mijne beurt te vragen, met welk oogmerk hij al die bijzonderheden wilde kennen. Hij antwoordde mij op ernstigen toon dat ik het weldra weten zou, en daarop vertrok hij.

Korten tijd daarna ging ik zelf naar de Indiën scheep, alwaar een brief van C. mij eindelijk het geheim van deze vreeselijke geschiedenis deed kennen. Ziehier, volgens de geregtelijke verklaring der lakkeijen, wat er bij den Heer de P. was voorgevallen:

De Heer de V. was alleen te paard aangekomen, en had, even als wij, verzocht om op het kasteel van den Heer de P. voor eene korte wijl geherbergd te worden, hebbende hij zich onder den naam van den Graaf de Gravilliers doen aandienen. De Heer de P. had hem op gelijke wijze als ons ontvangen, en bij het middagmaal was hetzelfde ceremonieel in acht genomen geworden. Alleenlijk had Mevrouw de P., toen zij was binnen gekomen, een hevigen gil op het zien van den Markies gegeven. Doch haar gemaal vergenoegde zich met haar te zeggen: »Mijnheer de Graaf de Gravilliers."

Mevrouw de P. had zich nedergezet en met ter neêrgeslagen oogen en eene soort van verbijstering de stem van den Markies vernomen, bij welken laatsten het tooneel, dat hij voor oogen had, niet de minste verwondering scheen te verwekken. Eindelijk werd het dessert opgebragt, en daarbij ook de beruchte louis. De heer de V. vroeg op lossen toon, wat dat voor een vreemd dessert was, waarop de Heer de P. antwoordde, dat Mevrouw de P. alleen het geheim van de daaraan verbonden geschiedenis wist.

»Ik durf Mevrouw niet te verzoeken mij dezelve te verhalen," sprak de Markies: »maar ik heb op mijne reize eene vrij zonderlinge geschiedenis van een louis vernomen, en ik wil u die verhalen, in de hoop dat Mevrouw daardoor opgewekt zal worden om de hare niet te verzwijgen." (*Het vervolg hierna.*)

Schepen in Lading.

NAAR AMSTERDAM.

Het gezinkt Galjootschip de Drie Broeders, Kapt. H. J. Hubert. —— Adres bij J. Gisius. —— Sluit uiterlijk MAANDAG DEN 27 DEZER.

Het gekoperd Brikschip Phoenix, Kapt. J. J. Gorter. — Adres bij J. Gisius. — Sluit ultimo dezer.

Het Schip de Koophandel, Kapt. F. Popken. — Adres bij Leijsner en Scheffer. —— Sluit ultimo dezer.

Het gekoperd tweedeks Barkschip de Eensgezindheid, Kapt. C. Meijer. —— Adres bij Gebroeders Reijus.

GEDRUKT BIJ GEZUSTERS SEBBES.